

PRIIMTI TEKSTAI

P9_TA(2021)0337

2019 m. metinis pranešimas „ES finansinių interesų apsauga. Kova su sukčiavimu“

2021 m. liepos 7 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl 2019 m. metinės ataskaitos „ES finansinių interesų apsauga. Kova su sukčiavimu“ (2020/2246(INI))

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 310 straipsnio 6 dalį ir 325 straipsnio 5 dalį,
- atsižvelgdamas į savo rezoliucijas dėl ankstesnių Komisijos ir Europos kovos su sukčiavimu tarnybos (OLAF) metinių ataskaitų,
- atsižvelgdamas į 2020 m. rugsėjo 3 d. Komisijos ataskaitą Europos Parlamentui ir Tarybai „31-oji Europos Sąjungos finansinių interesų apsaugos metinė ataskaita. Kova su sukčiavimu 2019 m.“ (COM(2020)0363) ir prie jos pridedamus tarnybų darbo dokumentus (SWD(2020)0156, SWD(2020)0157, SWD(2020)0158, SWD(2020)0159 ir SWD(2020)0160,
- atsižvelgdamas į OLAF 2019 m. ataskaitą ir OLAF Priežiūros komiteto veiklos ataskaitą,
- atsižvelgdamas į Europos Audito Rūmų ataskaitą dėl biudžeto vykdymo 2019 finansiniais metais kartu su institucijų atsakymais¹,
- atsižvelgdamas į 2013 m. rugsėjo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES, Euratomas) Nr. 883/2013 dėl Europos kovos su sukčiavimu tarnybos (OLAF) atliekamų tyrimų ir kuriuo panaikinami Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1073/1999 ir Tarybos reglamentas (Euratomas) Nr. 1074/1999² (OLAF reglamentas),
- atsižvelgdamas į 2020 m. gruodžio 23 d. Reglamentą (ES, Euratomas) 2020/2223, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES, Euratomas) Nr. 883/2013, kiek tai susiję su bendradarbiavimu su Europos prokuratūra ir Europos kovos su sukčiavimu tarnybos tyrimų veiksmingumu³,

¹ OL C 377, 2020 11 9, p. 13.

² OL L 248, 2013 9 18, p. 1.

³ OL L 437, 2020 12 28, p. 49.

- atsižvelgdamas į 2019 m. birželio 26 d. Bendrojo Teismo (pirmoji kolegija) sprendimą byloje T-617/17 *Vialto Consulting Kft. / Komisija*¹,
- atsižvelgdamas į 2019 m. birželio 6 d. Bendrojo Teismo (šeštoji kolegija) sprendimą byloje T-399/17 *Dalli / Komisija*² ir 2021 m. vasario 25 d. Teisingumo Teismo sprendimą (pirmoji kolegija) byloje C-615/19 P *Dalli / Komisija*,
- atsižvelgdamas į 2020 m. gegužės 13 d. Bendrojo Teismo sprendimą byloje T-290/18 *Agmin Italy / Komisija*³,
- atsižvelgdamas į 2019 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą (ES) 2019/1937 dėl asmenų, pranešančių apie Sąjungos teisės pažeidimus, apsaugos⁴,
- atsižvelgdamas į 2019 m. sausio 10 d. Europos Audito Rūmų specialiąją ataskaitą Nr. 01/2019 „Kova su sukčiavimu naudojant ES lėšas. Reikalingi veiksmai“,
- atsižvelgdamas į 2019 m. gegužės 16 d. Europos Audito Rūmų specialiąją ataskaitą Nr. 06/2019 „Sukčiavimo panaikinimas ES sanglaudos politikos srityje. Vadovaujančiosios institucijos turi stiprinti aptikimą, atsaką ir koordinavimą“,
- atsižvelgdamas į 2018 m. spalio 9 d. Europos Audito Rūmų apžvalgą „2017 m. ES auditas trumpai: Europos Audito Rūmų 2017 m. metinių ataskaitų pristatymas“,
- atsižvelgdamas į Komisijos užsakymu parengtą 2020 m. rugsėjo 10 d. ekspertų ataskaitą „28 ES valstybių narių PVM atotrūkio tyrimas ir ataskaitos. 2020 m. galutinė ataskaita“,
- atsižvelgdamas į 2017 m. liepos 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą (ES) 2017/1371 dėl kovos su Sąjungos finansiniams interesams kenkiančiu sukčiavimu baudžiamosios teisės priemonėmis⁵ (FIA direktyva),
- atsižvelgdamas į 2017 m. spalio 12 d. Reglamentą (ES) 2017/1939, kuriuo įgyvendinamas tvirtesnis bendradarbiavimas Europos prokuratūros įsteigimo srityje⁶,
- atsižvelgdamas į 2019 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimą (ES) 2019/1798, kuriuo skiriamas Europos prokuratūros Europos vyriausiasis prokuroras⁷,
- atsižvelgdamas į 2020 m. gruodžio 14 d. Komisijos komunikatą dėl Europos Sąjungos peržiūros pagal Jungtinių Tautų konvencijos prieš korupciją (UNCAC) įgyvendinimo peržiūros mechanizmą (COM(2020)0793),
- atsižvelgdamas į savo 2017 m. vasario 14 d. rezoliuciją dėl informatorių vaidmens saugant ES finansinius interesus⁸,
- atsižvelgdamas į 2020 m. gruodžio 14 d. Tarybos sprendimą (ES, Euratomas)

¹ OL C 295, 2019 9 2, p. 24.

² OL C 255, 2019 7 29, p. 31.

³ OL C 215, 2020 6 29, p. 29.

⁴ OL L 305, 2019 11 26, p. 17.

⁵ OL L 198, 2017 7 28, p. 29.

⁶ OL L 283, 2017 10 31, p. 1.

⁷ OL L 274, 2019 10 28, p. 1.

⁸ OL C 252, 2018 7 18, p. 56.

2020/2053 dėl Europos Sąjungos nuosavų išteklių sistemos, kuriuo panaikinamas Sprendimas 2014/335/ES, Euratomas¹,

- atsižvelgdamas į 2020 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES, Euratomas) 2020/2092 dėl bendro Sąjungos biudžeto apsaugos sąlygų režimo²,
 - atsižvelgdamas į 2019 m. balandžio 29 d. Komisijos komunikatą „Komisijos kovos su sukčiavimu strategija: aktyvesni ES biudžeto apsaugos veiksmai“ (COM(2019)0196),
 - atsižvelgdamas į tęsiamą programos „Hercule III“ įgyvendinimą,
 - atsižvelgdamas į 2021 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2021/785, kuriuo nustatoma Sąjungos kovos su sukčiavimu programa ir panaikinamas Reglamentas (ES) Nr. 250/2014³,
 - atsižvelgdamas į 2021 m. balandžio 14 d. Komisijos komunikatą „2021–2025 m. ES kovos su organizuotu nusikalstamumu strategija“ (COM(2021)0170),
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 54 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Biudžeto kontrolės komiteto pranešimą (A9-0209/2021),
- A. kadangi *de jure* valstybėms narėms ir Komisijai tenka bendra atsakomybė ir jos turi glaudžiai bendradarbiauti siekdamos apsaugoti Sąjungos finansinius interesus ir kovoti su sukčiavimu bei korupcija; kadangi *de facto* valstybių narių valdžios institucijos valdė apie 74 proc. ES išlaidų ir rinko Sąjungos tradicinius nuosavus išteklius 2019 m. ES biudžetui;
- B. kadangi, nors Komisija pagal pasidalijamojo valdymo principą turėtų vykdyti savo atitinkamas priežiūros, kontrolės ir audito pareigas, ji gali stebėti tik apie 10 proc. visų išlaidų;
- C. kadangi SESV sutarties 310 straipsnio 6 dalyje nurodyta, kad „Sąjunga ir valstybės narės Sąjungos finansiniams interesams kenkiančiam sukčiavimui ir kitoms neteisėtoms veikoms priešinasi pagal 325 straipsnį“; kadangi Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 325 straipsnio 2 dalyje nurodyta, kad „Valstybės narės prieš Sąjungos finansiniams interesams kenkiantį sukčiavimą imasi tų pačių priemonių, kurių jos imasi prieš savo pačių finansiniams interesams kenkiantį sukčiavimą“; kadangi SESV sutarties 325 straipsnio 3 dalyje nustatyta, kad „valstybės narės derina savo veiksmus, skirtus Sąjungos finansiniams interesams nuo sukčiavimo apsaugoti“, ir kad tuo tikslu „jos, Komisijos padedamos, organizuoja glaudų ir reguliarių kompetentingų institucijų bendradarbiavimą“; kadangi pagal SESV 325 straipsnio 4 dalį su Europos Audito Rūmais privaloma konsultuotis dėl visų priemonių, kurias teisėkūros institucija ketina patvirtinti ES finansiniams interesams kenkiančio sukčiavimo prevencijos ir kovos su juo srityse;
- D. kadangi pagal SESV 83 straipsnį korupcija apibrėžiama kaip vienas iš ypač sunkių nusikaltimų, turintis tarpvalstybinį pobūdį;

¹ OL L 424, 2020 12 15, p. 1.

² OL L 433 I, 2020 12 22, p. 1.

³ OL L 172, 2021 5 17, p. 110

- E. kadangi reikia tinkamai spręsti valstybių narių teisinių ir administracinių sistemų įvairovės klausimą, kad būtų galima sukurti vienodesnes administracines ir ataskaitų teikimo sistemas ES ir veiksmingai užkirsti kelią pažeidimams, kovoti su sukčiavimu ir korupcija ir pasiekti apčiuopiamesnių ir labiau patenkinamų rezultatų;
- F. kadangi PVM yra svarbus nacionalinių biudžetų pajamų šaltinis ir kadangi PVM pagrįsti nuosavi ištekliai 2019 m. sudarė 11,97 proc. visų ES biudžeto pajamų;
- G. kadangi sistemingi, įsigalėję ir aukšto lygio korupcijos atvejai ir tyčiniai bandymai susilpninti stabdžių ir atsvarų sistemą ir institucijų, atsakingų už finansų stebėseną ir kontrolę, nepriklausomumą kai kuriose valstybėse narėse labai kenkia Sąjungos finansiniams interesams ir kelia grėsmę demokratijai, pagrindinėms teisėms ir teisinei valstybei; primena žalingą korupcijos poveikį ES piliečių pasitikėjimui institucijomis;
- H. kadangi, kaip nurodo Europos Audito Rūmai, Komisijos įžvalgos apie sukčiavimo mastą, pobūdį ir priežastis yra nepakankamos ir Pažeidimų valdymo sistemoje užfiksuojami ne visi galimi sukčiavimo atvejai;
- I. kadangi korupcija, nors ir skirtingu mastu, daro poveikį visoms valstybėms narėms ir yra ne tik našta ES ekonomikai, bet ir kenkia demokratijai ir teisinei valstybei visoje Europoje;

Bendrosios pastabos

1. palankiai vertina Komisijos 31-ąją ES finansinių interesų apsaugos ir kovos su sukčiavimu metinę ataskaitą (FIA ataskaita), kurioje akcentuojami 2019 m. laimėjimai, susiję su institucinės kovos su sukčiavimu ir pažeidimais sistemos stiprinimu Sąjungos lygmeniu, visų pirma tai, kad iki metų pabaigos 18 valstybių narių buvo perkėlusios į nacionalinę teisę Direktyvoje dėl kovos su Sąjungos finansiniams interesams kenkiančiu sukčiavimu baudžiamosios teisės priemonėmis (toliau – FIA direktyva) numatytas priemones, o keturios valstybės narės tai padarė iki 2020 m. birželio mėn.; ragina visas neperkėlusias valstybes nars imtis visų būtinų priemonių ir užtikrinti, kad ši direktyva būtų visiškai ir teisingai perkelta į nacionalinę teisę per kuo trumpesnę laiką; ragina Komisiją atidžiai stebėti perkėlimo į nacionalinę teisę procesą visose valstybėse narėse ir pasinaudoti savo prerogatyvomis pradėti pažeidimo nagrinėjimo procedūras tais atvejais, kai valstybės narės nesilaiko perkėlimo į nacionalinę teisę proceso;
2. apgailestauja dėl to, kad 2020 m. gruodžio 3 d. Komisija turėjo siųsti pagrįstas nuomones Airijai ir Rumunijai dėl FIA direktyvos nuostatų neperkėlimo į nacionalinę teisę; pažymi, kad 2020 m. gruodžio 15 d. Rumunija FIA direktyvos nuostatas į nacionalinę teisę perkėlė;
3. pabrėžia, kad teisinės valstybės principo laikymasis yra būtina patikimo finansų valdymo, įskaitant veiksmingą ir efektyvų ES lėšų paskirstymą ir valdymą, ir kovos su korupcija ir netinkamu valdymu sąlyga; šiuo atžvilgiu labai palankiai vertina Reglamento (ES, Euratomas) 2020/2092 dėl bendro Sąjungos biudžeto apsaugos sąlygų režimo priėmimą;
4. palankiai vertina tai, kad Komisija nedelsdama pradėjo darbą, susijusį su aiškios metodikos nustatymu ir galimu atvejų analize; pripažįsta, kad Komisija aiškiai ne kartą pareiškė, kad ji vykdys savo Sutarčių sergėtojos vaidmenį ir taikys Reglamentą (ES, Euratomas) 2020/2092 nuo jo įsigaliojimo dienos bereikalingai nedelsdama, kad

vykdant būtinus pasiruošimo darbus pirmąjį 2021 m. pusmetį nebūtų praleistas nė vienas atvejis; primena, kad Reglamentas (ES, Euratomas) 2020/2092 taikomas visiems įsipareigojimams ir mokėjimams nuo 2021 m. sausio 1 d. ir kartu numatomos apsaugos priemonės galutiniam naudos gavėjams ir gavėjams;

Nustatyti sukčiavimu laikomi ir sukčiavimu nelaikomi pažeidimai

5. pažymi, kad bendras sukčiavimu laikomų ir sukčiavimu nelaikomų pažeidimų, apie kuriuos pranešta 2019 m., skaičius iš viso siekė 11 726 atvejus (2 proc. mažiau nei 2018 m.) ir buvo susijęs su maždaug 1,6 mlrd. EUR verte, t. y. 34 proc. mažiau nei praėjusiais metais; šiuo atžvilgiu pažymi, kad duomenys, susiję su atvejų skaičiumi ir atitinkama verte kiekvienais metais, yra nuolat vertinami ir atnaujinami ir turėtų būti nagrinėjami atsižvelgiant į ilgalaikę perspektyvą;
6. pažymi, kad nustatytų sukčiavimu laikomų pažeidimų, apie kuriuos pranešta, skaičius rodo nustatymo lygį ir valstybių narių bei ES įstaigų gebėjimą užkirsti kelią galimam sukčiavimui, bet tai nėra tiesioginis sukčiavimo, darančio poveikį ES biudžetui ar konkrečiai valstybei narei, lygio rodiklis; pažymi, kad neaišku, koks yra sukčiavimu laikomų pažeidimų, apie kuriuos nė vienais metais nepranešama, skaičius, todėl labai sunku nustatyti kovos su sukčiavimu veiksmų veiksmingumą; primena, kad 2019 m. Europos Audito Rūmai paskelbė dvi specialiąsias ataskaitas, kuriose atkreipė dėmesį į Komisijos trūkumus, susijusius su jos įžvalgomis apie sukčiavimo mastą, pobūdį ir priežastis, ir nustatė Komisijos strateginio požiūrio į sukčiavimo rizikos valdymą trūkumus, taip pat paragino Komisiją imtis aktyvesnių priemonių šioms problemoms spręsti; todėl ragina Komisiją parengti metodiką, pagal kurią būtų galima pagerinti patikimumą ir tiksliau įvertinti sukčiavimo mastą ES; pažymi, kad pažeidimo nustatymas ir pranešimas apie jį reiškia, kad, siekiant apsaugoti Sąjungos finansinius interesus, imtasi taisomųjų priemonių ir kad prireikus buvo pradėtas baudžiamasis procesas;
7. pažymi, kad sukčiavimu laikomų pažeidimų, apie kuriuos pranešta 2019 m. (939 atvejai – 8 proc. visų pažeidimų), skaičius ir su jais susijusios finansinės sumos (maždaug 461,4 mln. EUR – 28 proc. visų finansinių sumų, kurias paveikė pažeidimai) gerokai sumažėjo, palyginti su 2018 m.; pažymi, kad 2019 m. sukčiavimu laikomų pažeidimų, apie kuriuos pranešta, skaičius buvo 40 proc. mažesnis nei 2015 m. ir 25 proc. mažesnis nei penkerių metų (2015–2019 m.) vidurkis; pažymi, kad 2019 m. 514 sukčiavimu laikomų išlaidų srities pažeidimų, apie kuriuos pranešta, atitinka 0,3 proc. 2019 m. mokėjimų, o 425 pajamų srities sukčiavimu laikomi pažeidimai, apie kuriuos pranešta, atitinka 0,3 proc. bendros 2019 m. surinktos TNI sumos;
8. atsižvelgia į tai, kad 2019 m. užregistruotų sukčiavimu nelaikomų pažeidimų skaičius buvo 10 787 atvejai ir tai reiškia, palyginti su 2018 m., stabilumą, o susijusios finansinės sumos sumažėjo 8 proc. iki maždaug 1,2 mlrd. EUR; pažymi, kad 2019 m. 6 550 sukčiavimu nelaikomų išlaidų srities pažeidimų, apie kuriuos pranešta, atitinka 0,5 proc. 2019 m. mokėjimų, o 4 237 pajamų srities sukčiavimu nelaikomi pažeidimai, apie kuriuos pranešta, atitinka 1,5 proc. bendros 2019 m. surinktos TNI sumos;
9. pabrėžia, kad aptiktų sukčiavimu laikomų ir sukčiavimu nelaikomų pažeidimų skaičiaus pokytis – tai momentinis padėties vaizdas ir jį reikėtų vertinti atsižvelgiant į kitus svarbius veiksnius; pabrėžia, kad bendras sukčiavimu laikomų ir sukčiavimu nelaikomų pažeidimų, apie kuriuos pranešta, skaičiaus sumažėjimas gali rodyti teigiamą pokytį – bendrą sukčiavimo veiklos sumažėjimą arba neigiamą pokytį – sukčiavimo atvejų

aptikimo mažėjimą;

10. pažymi, kad, visų pirma kalbant apie sukčiavimu laikomus pažeidimus, pasakytina, kad daugiausia jų aptikta keliose valstybėse narėse, o tai leidžia manyti, kad taikomi skirtingi požiūriai į baudžiamosios teisės taikymą siekiant apsaugoti ES biudžetą; pabrėžia ir apgailestauja dėl to, kad daugelis valstybių narių neturi konkrečių teisės aktų, skirtų kovai su mafijos tipo organizuotu nusikalstamumu, kurio dalis didėja tarpvalstybinėje veikloje ir sektoriuose, susijusiuose su ES finansiniais interesais; ragina Komisiją reaguoti į šiuos valstybių narių skirtumus ir apsvarstyti naujas derinimo priemones;
11. primena, kad dėl duomenų tinkamumo ir palyginamumo ir ataskaitų teikimo technologijų trūkumų ir kartu skaitmeninimo lygio valstybėse narėse skirtumų ir toliau labai kenkiama informacijos, kuri Komisijai prieinama Pažeidimų valdymo sistemoje ir OWNRES sistemoje, kokybei ir patikimumui; apgailestauja dėl to, kad ES lėšų netinkamo naudojimo, sukčiavimo ir švaistymo atvejų nustatymas – tai daugiausia atsitiktiniai Komisijos ir Audito Rūmų atradimai per jų atliekamą imties auditą arba yra OLAF tyrimų rezultatas; yra susirūpinęs dėl Audito Rūmų pakartotinių išvadų, kad kai kurių nacionalinių institucijų darbas laikomas pernelyg klaidų paveiktu darbu ir dėl to nepatikimu, pabrėžia, kad šie trūkumai daro poveikį valstybių narių Komisijai teikiamų duomenų apie nustatytų sukčiavimu laikomų ir nelaikomų pažeidimų skaičių kokybei; pažymi, kad 2019 m. trys valstybės narės nepranešė apie jokių sukčiavimu laikomus pažeidimus¹; yra ypač susirūpinęs dėl to, kad kai kuriose nacionalinėse institucijose trūksta tinkamų darbuotojų ir jų kvalifikacija nepakankama, taip pat dėl to, kad neatliekami vidaus auditai;
12. pabrėžia, kad dėl COVID-19 krizės padidėjo rizika, susijusi su ES biudžeto vykdymu; susirūpinęs pažymi, kad apie daugiau kaip pusę sukčiavimu laikomų pažeidimų pranešė dvi valstybės narės ir kad kai kurios valstybės narės reguliariai nepraneša nė apie vieną sukčiavimo atvejį; ragina Komisiją ypatingą dėmesį skirti šiems atvejams vykdant stebėseną ir imantis veiksmų, kad būtų užtikrinta visapusiška ES biudžeto apsauga, ir atlikti atsitiktinius patikrinimus vietoje, ypač išskirtinėmis krizių aplinkybėmis; pritaria Komisijos nuomonei, kad kova su sukčiavimu ir pažeidimais yra itin svarbi krizės laikotarpiu²;
13. primygtinai ragina valstybes nares ir Komisiją glaudžiau bendradarbiauti keičiantis informacija, gerinant duomenų rinkimą ir didinant kontrolės veiksmingumą; atsižvelgdamas į tai, ragina valstybes nares skelbti duomenis apie galutinius naudos gavėjus vienodu, kompiuterio skaitomu formatu ir užtikrinti sąveikumą su Komisijos stebėsenos priemonėmis; primygtinai ragina Komisiją atlikti išsamią pagrindinių priežasčių ir galimų struktūrinių problemų, dėl kurių atsiranda nuolatinių sisteminių kai kurių nacionalinių valdžios institucijų darbo patikimumo trūkumų, analizę ir ypatingą dėmesį skirti bet kokiems galimiems šalių sistemų skirtumams; ragina Komisiją nacionalinėms valdžios institucijoms pateikti aiškias konkrečias šaliai skirtas rekomendacijas; prašo Komisijos užmegzti struktūrinį dialogą su nacionalinėmis valdžios institucijomis ir Audito Rūmais, kad būtų nuolat stiprinami gebėjimai ir keičiamasi geriausia patirtimi ir taip būtų padidintas nacionalinių valdžios institucijų darbo patikimumas, ir nuolat informuoti Parlamentą apie padarytą pažangą; ragina Komisiją siūlyti daugiau paramos, kad būtų galima pagerinti bendradarbiavimą

¹ Kipras, Liuksemburgas ir Malta.

² FIA ataskaitos 10.2 skyrius, p. 31.

naudojantis tinklu „Eurofisc“;

14. todėl pakartoja raginimą Komisijai nustatyti bendrą palyginamų duomenų apie pažeidimus ir sukčiavimo atvejus rinkimo iš valstybių narių sistemą siekiant standartizuoti pranešimo procesą ir užtikrinti teikiamų duomenų kokybę ir palyginamumą;

Pajamos. Sukčiavimas nuosavų išteklių srityje

15. pažymi, kad 2019 m. kaip apie su pajamomis susijusį sukčiavimą pranešta apie 425 pažeidimus, t. y. 21 proc. mažiau nei penkerių metų vidurkis – 541 pažeidimas per metus (2015–2019 m.); be to, pažymi, kad 2019 m. apskaičiuota ir nustatyta susijusi tradicinių nuosavų išteklių suma (80 mln. EUR) yra 19 proc. mažesnė už penkerių metų vidurkį – 98 mln. EUR; pažymi, kad kovos su sukčiavimu tarnybų atliekamas tikrinimas buvo sėkmingiausias sukčiavimo atvejų nustatymo metodas;
16. pažymi, kad 2019 m. nustatyti 4 237 sukčiavimu nelaikomi pažeidimai, apie kuriuos pranešta, t. y. 6 proc. mažiau nei penkerių metų vidurkis, o 2019 m. apskaičiuota bei nustatyta susijusi tradicinių nuosavų išteklių suma yra 397 mln. EUR, t. y. 3 proc. mažesnė už penkerių metų vidurkį; be to, pažymi, kad sukčiavimu nelaikomi pažeidimai daugiausia nustatyti atliekant tikrinimus po prekių išleidimo;
17. atkreipia dėmesį į dabartinės padėties, susijusios su sukčiavimu vengiant mokėti PVM, visų pirma vadinamuoju karuseliniu sukčiavimu, rimtumą; ragina visas valstybes nares dalyvauti visose „Eurofisc“ vykdomos veiklos srityse, siekiant padėti dalytis kovoje su sukčiavimu naudinga informacija;
18. pažymi, kad 2020 m. PVM atotrūkio galutinėje ataskaitoje nurodyta, jog 2018 m. ES PVM atotrūkis sumažėjo iki 140 mlrd. EUR ir 2019 m. galėtų būti mažesnis nei 130 mlrd. EUR; vis dėlto yra susirūpinęs dėl to, kad PVM atotrūkis 2020 m. gali siekti 164 mlrd. EUR, ir prašo Komisijos išsamiai paaiškinti, ar šis padidėjimas kaip nors susijęs su COVID-19 pandemija;
19. yra labai susirūpinęs dėl didelio sukčiavimo PVM poveikio ES biudžetui ir nacionaliniams biudžetams; mano, kad labai svarbu sustiprinti kovą su stambiausio tipo sukčiavimu PVM – dingusio prekiautojo sukčiavimu Bendrijoje, su kuriuo susijusios metinės išlaidos, remiantis skaičiavimais, siekia 40–60 mlrd. EUR; ragina Komisiją įvertinti įvairių galimų sprendimų, kaip kovoti su dingusio prekiautojo sukčiavimu Bendrijoje, stipriąsias ir silpnąsias puses, t. y. įdiegti tyrėjų sukurtą tikrą laikę skaitmeninę sandoriais grindžiamą ataskaitų teikimo sistemą (TX++) arba galutinės PVM sistemos derinį su skaitmeninėmis ir realiuoju laiku teikiamomis ataskaitomis, grindžiamomis sandoriais;
20. pažymi, kad 2019 m. valstybės narės pranešė apie šešiolika kovos su sukčiavimu pajamų srityje priemonių: aštuonias kovos su sukčiavimu muitų srityje, penkias kovos su mokestiniu sukčiavimu ir tris mišrias su minėtų dviejų tipų sukčiavimu susijusias priemones; pažymi, kad 2019 m. Komisija pradėjo vertinimo procesą, siekdama nustatyti, kiek Tarybos reglamentas (EB) Nr. 515/97¹ buvo naudingas užkertant kelią

¹ 1997 m. kovo 13 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 515/97 dėl valstybių narių administracinių institucijų tarpusavio pagalbos ir dėl pastarųjų bei Komisijos bendradarbiavimo, siekiant užtikrinti teisingą muitinės ir žemės ūkio teisės aktų taikymą (OL L 82, 1997 3 22, p. 1).

sukčiavimui muitų srityje;

21. pažymi, kad 2017–2019 m. Komisija visose valstybėse narėse atliko kontrolės strategijos muitinės vertės srityje patikras vietoje ir nustatė, kad Sąjungos finansiniai interesai nebuvo veiksmingai apsaugoti, nes ES biudžetas prarado daug tradicinių nuosavų išteklių; pažymi, kad OLAF paskelbė tyrimų ataskaitas, kuriose pateiktos rekomendacijos šešioms valstybėms narėms, iki galo neįgyvendinusioms priemonių, kurių reikia siekiant nuosekliai kovoti su sukčiavimu, kai nurodoma per mažą vertę; ragina Komisiją pranešti Parlamentui apie valstybes nares, kurios galėtų pateikti gerą sektinų geriausios praktikos pavyzdžių, ir apie tas valstybes nares, kuriose tebėra didelių problemų;
22. pažymi, kad 2019 m., kaip ir 2018 m. bei 2017 m., prekės, labiausiai susijusios su sukčiavimu ir pažeidimais piniginiu atžvilgiu, buvo saulės baterijų plokštės; ragina Komisiją pripažinti, kad toks sukčiavimas yra sisteminis, ir primygtinai ragina Tarybą ir valstybes nares imtis ryžtingų veiksmų šioje srityje;
23. pažymi, kad kilo rimtų abejonių dėl tradicinių nuosavų išteklių (muitų) sumų, kurias į Sąjungos biudžetą pervedė Jungtinė Karalystė, tikslumo po to, kai OLAF atliko tyrimus dėl sukčiavimo nurodant per mažą iš Kinijos per Jungtinę Karalystę importuojamų tekstilės gaminių ir batų vertę, ir Komisija atliko tyrimus nuosavų išteklių valdymo srityje; griežtai kritikuoja tai, kad Jungtinė Karalystė vis dar atsisako pervesti į ES biudžetą 2011–2017 m. laikotarpiu trūkstamas tradicinių nuosavų išteklių sumas, kurios siekia 2,679 mlrd. EUR (bendra suma); palankiai vertina tai, kad 2019 m. kovo mėn. Komisija Teisingumo Teismui perdavė pažeidimo bylą prieš Jungtinę Karalystę, susijusią su tradicinių nuosavų išteklių nuostoliais dėl importo nurodžius per mažą vertę; prašo Komisijos pranešti apie tolesnę įvykių eigą šiuo klausimu;
24. yra labai susirūpinęs dėl Biudžeto generalinio direktorato (BUDG GD) pateiktos 2019 m. kiekybiškai neįvertinamos išlygos, kurioje nurodoma, kad sukčiavimo, kai nurodoma per mažą vertę, praktika iš dalies perkelta į kitas valstybes nares ir tai daro tam tikrą poveikį tradicinių nuosavų išteklių rinkimui, kuris dar turi būti iki galo kiekybiškai įvertintas; pažymi, kad Komisija visose valstybėse narėse atliko per mažos vertės nurodymo patikrinimus ir patikrino, kaip valstybės narės organizuoja veiklą spręsdamos per mažos vertės nurodymo problemas, visų pirma, susijusius su tekstilės gaminiiais ir avalyne iš Kinijos; pažymi, kad į ES importuojamų prekių per mažos vertės nurodymas kelia ir liks grėsmė pajamoms ir yra didelis iššūkis, ir jį reikės spręsti ateinančiais metais; pažymi, kad Komisija imsis tolesnių veiksmų ir reikalaus finansinės atsakomybės iš valstybių narių už visus galimus patirtus nuostolius; yra susirūpinęs dėl to, kad, remiantis preliminariais skaičiavimais, tradicinių nuosavų išteklių nuostoliai 2019 m. sudarė 1 proc. visų tradicinių nuosavų išteklių per metus; prašo Komisijos nedelsiant informuoti Parlamentą apie jos patikrinimų ir kiekybinio įvertinimo skaičiavimų, kai jie bus užbaigti, rezultatus ir pasekmes;
25. pakartoja, kad, siekiant nustatyti sukčiavimo atvejus, veiksmingiausia taikyti skirtingų aptikimo metodų (prekių išleidimo kontrolė, tikrinimas po prekių išleidimo, patikrinimai, kuriuos atlieka kovos su sukčiavimu tarnybos, ir kt.) derinį ir kad kiekvieno metodo veiksmingumas priklauso nuo atitinkamos valstybės narės, veiksmingo jos administracinio koordinavimo ir atitinkamų valstybių narių tarnybų gebėjimo bendrauti tarpusavyje; ragina Komisiją pranešti Tarybai apie valstybes nares, kurios galėtų pateikti gerą sektinų geriausios praktikos pavyzdžių, ir apie tas valstybes nares, kurioms ir toliau kyla didelių sunkumų gerinant padėtį;

26. pažymi, kad per pastaruosius penkerius metus tradicinių nuosavų išteklių metinė susigrąžinimo norma svyravo nuo 52 iki 66 proc. ir kad atvejų, apie kuriuos pranešta 2019 m., susigrąžinimo norma šiuo metu yra maždaug 57 proc.; pažymi, kad valstybių narių susigrąžinimo rezultatų skirtumai gali atsirasti dėl tokių veiksnių kaip sukčiavimo ar pažeidimo rūšis arba susijusio skolininko rūšis; pažymi, kad nuo 2020 m. kovo mėn. bendra visų 1989–2019 m. susigrąžinimo norma buvo 61 proc.; pakartoja savo raginimą Komisijai kasmet pateikti ataskaitą dėl susigrąžintos ES nuosavų išteklių sumos, laikantis OLAF pateiktų rekomendacijų, ir pranešti biudžeto įvykdymą tvirtinančiai institucijai apie sumas, kurias dar reikia susigrąžinti;

Sukčiavimas išlaidų srityje

27. pažymi, kad 2019 m. buvo pranešta apie 514 sukčiavimu laikomų išlaidų srities pažeidimų, o susijusi suma yra 381,4 mln. EUR (0,3 proc. 2019 m. mokėjimų);
28. pažymi, kad 2019 m. buvo pranešta apie 6 550 sukčiavimu nelaikomų išlaidų srities pažeidimų, susijusi suma yra 0,5 proc. 2019 m. mokėjimų;
29. pažymi, kad, kalbant apie bendrą žemės ūkio politiką (BŽŪP), daugiausia pažeidimų, ypač sukčiavimu laikomų pažeidimų, nustatyta keliose valstybėse narėse, o tai leidžia daryti išvadą, kad skirtingas požiūris į baudžiamosios teisės taikymą siekiant apsaugoti ES biudžetą arba pranešimo apie įtariamą sukčiavimą praktika galėtų būti svarbūs veiksniai, lemiantys valstybių narių skirtumus; pažymi, kad 2019 m. bendros finansinės sumos buvo palyginti stabilios, tačiau su tiesiogine parama susijusios sumos padidėjo, o su kaimo plėtra susijusios sumos sumažėjo; atkreipia ypatingą dėmesį į tai, kad tiesioginės paramos srityje daugeliu nustatytų atvejų buvo naudojami suklastoti dokumentai arba paraiškos gauti paramą ir kad kaimo plėtros srityje dauguma nustatytų atvejų buvo susiję su įgyvendinimu; yra susirūpinęs dėl to, kad dirbtinių sąlygų finansinei paramai gauti sudarymas yra įprasta sukčiavimo tiesioginės paramos srityje rūšis, rodanti, kad sukčiavimu laikomų pažeidimų *modus operandi* susijęs su etikos ir sąžiningumo aspektais; pažymi, kad labai sumažėjo sukčiavimu laikomų pažeidimų kaimo plėtros srityje skaičius dėl mažesnio su 2007–2013 m. programavimo laikotarpiu susijusių nustatytų atvejų skaičiaus – tai atitinka programavimo ciklą – ir lėtai išibėgėjančio su 2014–2020 m. programavimo laikotarpiu susijusių atvejų nustatymo ir kad vis dar daugiau sukčiavimu laikomų ir sukčiavimu nelaikomų pažeidimų buvo nustatyta kaimo plėtros srityje nei tiesioginės paramos srityje; visgi pažymi, kad rinkos priemonių srityje, kalbant apie sukčiavimu laikomus pažeidimus, pasiektas didžiausias sukčiavimo nustatymo lygis (angl. FDR) – 0,87 proc., kuris yra keturis kartus didesnis nei kaimo plėtros srities FDR, o sukčiavimu nelaikomų pažeidimų atveju pažeidimų nustatymo lygis (angl. IDR) beveik dvigubai viršijo su kaimo plėtra susijusį IDR; be to, atsižvelgdamas į 2017 m. Audito Rūmų metines ataskaitas¹ pažymi, kad išlaidų paskirstymo būdas turi įtakos klaidų rizikai ir kad visų pirma klaidos daugiausia buvo susijusios su išlaidų kompensavimu, o teisių į išmokas klaidų lygis nesiekė 2 proc. reikšmingumo ribos;
30. dar kartą ragina nustatyti didžiausią išmokų sumą, kurią gali gauti vienas fizinis asmuo pagal pirmą ir antrą BŽŪP ramsčius ir iš Sanglaudos fondo; mano, kad daug sunkiau apeiti fiziniams asmenims nustatytą didžiausios sumos apribojimą; primena, kad naudos gavėjai gali dirbtinai skaidyti savo bendroves ar kurti papildomas bendroves, kurios

¹ Europos Audito Rūmai, 2017 m. ES auditas trumpai: Europos Audito Rūmų 2017 m. metinių ataskaitų pristatymas, p. 11.

visos gali gauti didžiausią finansavimo sumą, ir taip apeiti nustatytą sumos juridiniam asmeniui ribą; palankiai vertina ketinimus siūlyti BŽŪP srityje skaičiuoti visas tai pačiai grupei priklausančias bendroves kaip vieną naudos gavėją; visgi mano, kad to nepakanka, nes dėl neaiškių ir labai sudėtingų bendrovių struktūrų, kurias dažnai sudaro subjektai keliose valstybėse narėse ir (arba) trečiojoje valstybėje, labai sudėtinga užtikrinti, kad būtų identifiikuotos visos tai pačiai grupei priklausančios bendrovės ir faktiškai jas būtų galima traktuoti kaip vieną naudos gavėją, ir sudaromos kitos galimybės apeiti minėtus apribojimus; ragina Komisiją į savo pasiūlymą dėl Finansinio reglamento peržiūros įtraukti pasiūlymus dėl BŽŪP ir Sanglaudos fondų viršutinių ribų vienam fiziniam asmeniui¹;

31. pakartoja, jog yra susirūpinęs dėl to, kad BŽŪP subsidijomis nusikalstamos ir oligarchinės struktūros toliau skatinamos grobti žemę; dar kartą primygtinai ragina Komisiją sukurti skundų nagrinėjimo mechanizmą ūkininkams ir MVĮ, kurie nukentčia nuo žemės grobimo, sunkių nacionalinių institucijų nusižengimų, teisės aktų neatitinkančio ar šališko elgesio viešuosiuose pirkimuose ar paskirstant subsidijas, nusikalstamų struktūrų, organizuoto nusikalstamumo ar oligarchinių struktūrų daromo spaudimo ar bauginimo ar kito sunkaus jų pagrindinių teisių pažeidimo, galėtų pateikti skundą tiesiogiai Komisijai; palankiai vertina tai, kad naujame BŽŪP reglamente pasiūlyta sukurti tokį skundų nagrinėjimo mechanizmą;
32. atkreipia dėmesį į sanglaudos politikos duomenų analizės sudėtingumą ir įvairius 2007–2013 m. programavimo laikotarpio etapus; pažymi, kad finansinės sumos, apie kurias pranešta, yra daug mažesnės nei išskirtiniais 2018 m., tačiau vidutiniškai didėja Sanglaudos fondo atveju; pabrėžia bendradarbiavimo su teisinėmis institucijomis svarbą ir pažymi, kad reikia skirti daugiau dėmesio su sukčiavimu laikomais pažeidimais susijusių visų fondų, ypač Europos regioninės plėtros fondo, lėšų sumų netikėtam sukčiavimu laikomų pažeidimų ir sukčiavimu nelaikomų pažeidimų, išskyrus išskirtinius atvejus, sumažėjimui 2014–2020 m. programavimo laikotarpiu 2019 m.; pabrėžia, kad Komisija, OLAF ir Europos prokuratūra turi skubiai visapusiškai ištirti, ar skirtingi pranešimų teikimo modeliai valstybėse narėse, atsižvelgiant į jų tendenciją nustatyti sukčiavimu laikomus pažeidimus, susijusius su didelėmis finansinėmis sumomis, yra kaip nors susiję su galimais suinteresuotųjų subjektų interesų konfliktais valstybėse narėse ar net nusikalstama veikla;
33. yra labai susirūpinęs dėl žiniasklaidos pranešimų apie ES bendrai finansuojamas investicijas į infrastruktūrą, kai projekto paskirtis buvo pakeista po privalomo minimalaus trejų metų laikotarpio; apgailestauja dėl įtarimų dėl sukčiavimo ir asmeninio praturtėjimo dėl šio paskirties pakeitimo; apgailestauja dėl to, kad Komisija nesugebėjo pateikti papildomos informacijos, kad išsklaidytų visas likusias abejones; palankiai vertina Komisijos ketinimą tinkamai reaguoti į šiuos įtarimus ir ragina Komisiją pranešti savo išvadas Parlamentui; taip pat ragina Komisiją išnagrinėti, kurios valstybės narės susiduria su rimtomis problemomis, susijusiomis su ES bendrai finansuojamų infrastruktūros projektų paskirties pakeitimu;
34. mano, kad teisės aktuose numatytas minimalus trejų–penkerių metų trukmės reikalavimas yra per trumpas, atsižvelgiant į dideles bendro finansavimo sumas ir tokių projektų ilgaamžiškumą; apgailestauja dėl to, kad per Bendrųjų nuostatų reglamento² peržiūrą teisėkūros institucijos nenusprendė nustatyti ilgesnių patvarumo reikalavimų;

¹ OL L 193, 2018 7 30, p. 1.

² OL L 347, 2013 12 20, p. 320.

pažymi, kad valstybėse narėse esama didelių nacionalinių taisyklių, susijusių su investicijų į infrastruktūrą patvarumu ir ankstyvu paskirties keitimu, skirtumu;

35. ragina Komisiją atlikti išsamią įvairių nacionalinių taisyklių dėl bendrai finansuojamų investicijų asignavimų patvarumo ir ankstyvo infrastruktūros ir įrengimų paskirties pakeitimo analizę, ypatingą dėmesį skiriant tam, ar nacionalinėmis taisyklėmis viršijami minimalūs ES reikalavimai; ragina Komisiją pranešti savo išvadas Parlamentui;
36. primena BŽŪP ir sanglaudos politikos skaidrumo reikalavimus, pagal kuriuos atsakingos valstybių narių valdžios institucijos privalo sudaryti ir viešai skelbti galutinių naudos gavėjų sąrašą; primygtinai ragina valstybes nares tokius duomenis skelbti vienodu kompiuterio skaitomu formatu ir užtikrinti informacijos sąveikumą; primygtinai prašo Komisijos rinkti ir agreguoti duomenis, taip pat skelbti kiekvieno fondo didžiausių naudos gavėjų kiekvienoje valstybėje narėje sąrašus;
37. pažymi, kad, kalbant apie 2019 m. nustatytus sukčiavimu laikomus pažeidimus, pasakytina, kad su sveikatos infrastruktūra susijusių veiksmų srityje padaryta viešųjų pirkimų taisyklių pažeidimų, o dažniausiai nustatytos problemos yra susijusios su patvirtinamaisiais dokumentais: penkiolika valstybių narių pranešė apie pažeidimus su sveikatos infrastruktūra susijusių veiksmų srityje, septynios iš jų taip pat nustatė sukčiavimą; pažymi, kad tai, kad kitos valstybės narės apie šios srities pažeidimus nepranešė, nerodo, kad joms ši rizika nekyla, ir ragina Komisiją, OLAF ir Europos prokuratūrą užtikrinti, kad sukčiavimo veikla, ypač susijusi su kova su COVID-19 pandemija, neliktų neišaiškinta;
38. yra susirūpinęs dėl to, kad Audito Rūmai ir Komisija ir toliau praneša apie nuolatinius viešųjų pirkimų srities trūkumus keliose valstybėse narėse; ragina Komisiją išsamiai išanalizuoti padėtį valstybėse narėse, kuriose pastebima trūkumų, ir su jais susijusias priežastis ir tiksliai nurodyti, kiek jų atsirado dėl formalių klaidų arba sisteminio sukčiavimo ir korupcijos; laikosi nuomonės, kad nedidelės formalios klaidos turi būti vertinamos skirtingai ir kad Komisija turėtų daugiau dėmesio skirti rimtesnėms problemoms, pvz., sąmoningam manipuliavimui konkurso kriterijais, siekiant sudaryti palankesnes sąlygas tam tikriems ar pavieniems konkurso dalyviams, su konkurso dalyvių atranka susijusiai korupcijai, interesų konfliktams ir kitokiam sukčiavimui piktnaudžiaujant;
39. atkreipia dėmesį į tai, kad būtinas visiškas išlaidų apskaitos, ypač susijusios su infrastruktūros darbais, kurie finansuojami tiesiogiai naudojant ES lėšas ar finansines priemones, skaidrumas; ragina Komisiją užtikrinti, kad ES piliečiai galėtų visapusiškai susipažinti su informacija apie bendrai finansuojamus projektus;
40. pabrėžia, kad reikia užtikrinti visišką skaidrumą atskaitomybės už pervedimus ir paskolas, numatytas pagal Ekonomikos gaivinimo ir atsparumo didinimo priemonę, srityje ir ragina Komisiją suteikti Parlamentui visapusišką prieigą prie informacijos;
41. ragina Komisiją sustiprinti savo sukčiavimo prevencijos ir nustatymo darbą siekiant užtikrinti, kad ES lėšos ir toliau pasiektų numatytus naudos gavėjus ir teiktų veiksmingą ir išmatuojamą naudą piliečių gyvenimui;

Skaitmeninimas – tai priemonė ES finansiniams interesams apsaugoti;

42. pabrėžia, kad ataskaitų teikimo, stebėsenos ir audito skaitmeninimas, sąveikumas ir

derinimas Europos Sąjungoje didesniu mastu vėluoja ir kad tai yra būtina, atsižvelgiant į tarpvalstybinį netinkamo lėšų naudojimo, sukčiavimo, pasisavinimo, interesų konfliktų, dvigubo finansavimo ir kitų sisteminių problemų pobūdį; taip pat yra susirūpinęs dėl tarpininkų valdomų finansinių priemonių kontrolės ir akivaizdžių naudos gavėjų registruotų buveinių patikrų trūkumų; pakartoja, kad būtina tiesioginių ir netiesioginių lėšų išmokėjimą susieti su sąlyga, kad naudos gavėjai ir finansų tarpininkai atskleistų duomenis apie faktinę nuosavybę;

43. apgailestauja dėl to, kad pagal dabartines taisykles informacijos apie bendrovių ir bendrovių grupių nuosavybės struktūras ir tikruosius savininkus trūkumas labai prisideda prie dabartinio lėšų paskirstymo neskaidrumo ir trukdo veiksmingiau nustatyti pažeidimus; dar kartą pabrėžia, kad itin svarbu turėti išsamius, patikimus ir palyginamus duomenis siekiant veiksmingai, efektyviai ir laiku kontroliuoti ES išlaidas ir apsaugoti Europos mokesčių mokėtojų pinigus;
44. pakartoja savo neatidėliotiną raginimą Komisijai pasiūlyti Finansiniame reglamente teisinį pagrindą sąveikiai skaitmeninei ataskaitų teikimo ir stebėsenos sistemai sukurti, kad valstybių narių valdžios institucijos galėtų laiku, vienodai ir standartizuotai teikti ataskaitas pasidalijamojo valdymo srityje; ragina būtinai naudoti esamas duomenų gavybos ir rizikos vertinimo priemones, pvz., priemonę ARACHNE, kaip vieną iš numatytos ataskaitų teikimo ir stebėsenos sistemos elementų; pabrėžia, kad tokia sąveiki ataskaitų teikimo ir stebėsenos sistema leistų ne tik anksčiau ir veiksmingiau nustatyti netinkamo naudojimo, sukčiavimo, pasisavinimo, interesų konfliktų, dvigubo finansavimo ir kitų sisteminių problemų atvejus, bet ir matyti išsamų vaizdą, kaip ES lėšos iš tikrųjų paskirstomos, ir galimai nenumatytą koncentraciją kelių oligarchinių ar net kriminalinių galutinių naudos gavėjų rankose;
45. primena, kad dėl šios sistemos nacionalinės valdžios institucijos neturėtų apsikrauti biurokratija arba neturėtų būti sukuriama duomenų perkrovų; ragina Komisiją nustatyti, kurie rodikliai ir duomenys yra iš tiesų svarbūs, būtini ir proporcingi audito ir kontrolės tikslais ir siekiant numatytų programavimo tikslų, ir sumažinti į sistemą įtrauktinų rodiklių ir orientyrų skaičių;
46. pažymi, kad Finansinio reglamento 135 straipsnyje nustatyta ankstyvojo nustatymo ir draudimo dalyvauti procedūroje sistema (EDES) turėtų užtikrinti veiksmingas sankcijas nepatikimiems asmenims ar subjektams, draudžiant jiems dalyvauti iš ES biudžeto finansuojamų sutarčių skyrimo ir viešųjų pirkimų procedūrose ir skiriant finansines nuobaudas; apgailestauja dėl to, kad duomenų bazėje nurodyti tik keli ekonominės veiklos vykdytojai (2021 m. gegužės mėn. – šeši); ragina Komisiją peržiūrėti kriterijus siekiant sumažinti sudėtingumą ir padidinti EDES taikymą praktikoje;
47. prašo Komisijos pasiūlyme dėl Finansinio reglamento peržiūros apsvarstyti galimybę išplėsti EDES taikymą lėšoms, kurioms taikomas pasidalijamasis valdymas, laikantis proporcingumo ir tinkamumo principų; primygtinai ragina valstybes nares ir Komisiją užtikrinti didesnę esamų, Europos ir nacionalinių duomenų bazių ir duomenų gavybos priemonių sąveikumą; pripažįsta, kad Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnas neįžvelgia bendrų su duomenų apsauga susijusių problemų užtikrinant tokį sąveikumą, jei yra aiškus teisinis pagrindas tokiems veiksams;
48. palankiai vertina dabartines e. viešųjų pirkimų taisykles, kuriose nustatyta, kad konkursų galimybės turi būti skelbiamos portale „Tenders Electronic Daily“ (TED), pirkimo dokumentai turi būti prieinami elektroniniu būdu, saitai nurodomi TED

skelbimuose, ekonominės veiklos vykdytojai pasiūlymus turi pateikti elektroniniu būdu, o perkančiosios organizacijos turi priimti elektronines sąskaitas faktūras;

49. pažymi, kad viešųjų pirkimų srityje vyksta skaitmeninė transformacija; palankiai vertina viešųjų pirkimų reformavimo procesą atsižvelgiant į skaitmenines technologijas; mano, kad ši reforma turėtų apimti ne tik perėjimą prie elektroninių priemonių, bet ir įvairius etapus iki sutarties skyrimo ir po jo; primygtinai ragina, kad vykdant šias reformas taip pat būtų sudaryta galimybė įvairiais viešųjų pirkimų proceso etapais integruoti duomenimis grindžiamus metodus; ragina Komisiją ypatingą dėmesį skirti preliminariosioms sutartims, paskirtoms vykdant viešųjų pirkimų procedūras, nes dėl susijusio sukčiavimo ir korupcijos kyla didesnė rizika Sąjungos finansiniams interesams;
50. pažymi, kad didėjantis viešųjų paslaugų skaitmeninimas ir sugriežtintos skaidrumo taisyklės reiškia, kad daugiau informacijos apie ES viešuosius finansus pateikiama elektroniniu formatu; taip pat pažymi, kad šiuo metu turimi kompiuteriniai pajėgumai ir programinė įranga leidžia per palyginti trumpą laikotarpį apdoroti daug sudėtingų duomenų, o tai suteikia naujų galimybių nustatyti sukčiavimą naudojant specializuotus duomenų analizės metodus, pvz., didžiuosius duomenis, duomenų gavybą ir dirbtinio intelekto technologijas pasitelkiant atviroseis duomenis; mano, kad atvirųjų duomenų gausa suteikia galimybę remti patikimų vadinamųjų reputacijos sistemų, kurios gali padėti užkirsti kelią nusikalstamai veiklai, kūrimą; prašo Komisijos atlikti sisteminę analizę siekiant ištirti, kaip naujos technologijos naudojamos sukčiavimo aptikimo ir prevencijos srityje, įvertinti jų trūkumus ir parengti pasiūlymus, kaip pagerinti jų naudojimą;

Nauja Komisijos kovos su sukčiavimu strategija

51. teigiamai vertina tai, kad 2019 m. balandžio 29 d. priimta nauja Komisijos kovos su sukčiavimu strategija; teigiamai vertina visiško sukčiavimo netoleravimo politiką; teigiamai vertina tai, kad Komisija, suteikdama OLAF svarbesnį patariamąjį ir priežiūros vaidmenį, vėl pradėjo vykdyti institucinę sukčiavimo klausimų priežiūrą; primena, kad strategijoje numatytas privalomas veiksmų planas, skirtas tik Komisijos tarnyboms ir vykdomosioms agentūroms, nepaisant to, kad didžiausia atsakomybė tenka valstybėms narėms; ragina laikytis vieningos koncepcijos, kuri turėtų apimti ir valstybes nares;
52. ragina Komisiją apsvarstyti galimybę persvarstyti savo naują kovos su sukčiavimu strategiją, kad būtų visapusiškai atsižvelgta į Europos prokuratūros veiklą ir jos vaidmenį kovojant su sukčiavimu;
53. pabrėžia, kad svarbu teikti pirmenybę visų valstybių narių nacionalinių kovos su sukčiavimu strategijų rengimui ir nustatymui, be kita ko, atsižvelgiant į naujus COVID-19 krizės iššūkius ir gaivinimo ir atsparumo planus; yra labai susirūpinęs dėl to, kad, remiantis 2018 m. tolesnių veiksmų informacija, tik 10 valstybių narių pranešė apie nacionalinės kovos su sukčiavimu strategijos priėmimą ar atnaujinimą ir pateikė ją OLAF, 17 valstybių narių dar nepriėmė vienos¹ ir tik keturios iš jų svarsto galimybę priimti arba parengti naują strategiją²; ragina tas valstybes nares, kurios dar nepriėmė

¹ Belgija, Danija, Vokietija, Estija, Airija, Ispanija, Kroatija, Kipras, Liuksemburgas, Lietuva, Nyderlandai, Lenkija, Portugalija, Rumunija, Slovėnija, Suomija ir Švedija.

² Belgija, Ispanija, Nyderlandai ir Rumunija.

nacionalinių kovos su sukčiavimu strategijų, ilgiau be reikalo nedelsiant tai padaryti; ragina Komisiją įvertinti priimtas nacionalines kovos su sukčiavimu strategijas, išnagrinėti, kodėl valstybės narės atsilieka jas priimdamos, ir paskatinti likusias valstybes nars daryti pažangą jas priimant;

Europos kovos su sukčiavimu tarnyba (OLAF)

54. teigiamai vertina tai, kad 2019 m. pradėtos derybos dėl OLAF reglamento peržiūros, kiek tai susiję su bendradarbiavimu su Europos prokuratūra ir OLAF tyrimų veiksmingumu; palankiai vertina tai, kad 2021 m. sausio mėn. įsigaliojo peržiūrėtas Reglamentas (ES, Euratomas) 2020/2223, kuriuo gerokai sustiprinamas OLAF vaidmuo ir sudaromos sąlygos sklandžiam bendradarbiavimui su Europos prokuratūra; pažymi, kad naujosiose taisyklėse aiškiai apibrėžti abiejų tarnybų vienas kitą papildantys vaidmenys, aiškios taisyklės, kaip pranešama apie bylas, ir gerinamos galimybės OLAF tarnybai pačiai atlikti tyrimus; pripažįsta, kad dėl naujo teisinio pagrindo OLAF tampa veiksmingesnė, nes supaprastinamos patikrų ir inspektavimų vietoje taisyklės, sudaromos sąlygos OLAF gauti banko sąskaitos informaciją per nacionalines kompetentingas institucijas, sugriežtinamos valstybių narių kovos su sukčiavimu koordinavimo tarnybų darbą reglamentuojančios taisyklės ir suteikiamos geresnės garantijos su OLAF tyrimais susijusiems asmenims įsteigiant kontrolieriaus pareigybę;
55. mano, kad didesni OLAF įgaliojimai, Europos prokuratūros įsteigimas ir darbo visoje ES kovos su sukčiavimu sistemoje, skirtoje sukčiautojų nustatymui, tyrimui ir baudžiamajam persekiojimui, koordinavimas yra svarbus žingsnis siekiant apsaugoti ES finansinius interesus; atsižvelgdamas į tai, palankiai vertina tai, kad sudaryti Europos prokuratūros, Eurojusto ir Europolo darbo susitarimai, kuriais nustatomos bendradarbiavimo taisyklės ir tvarka, kaip ES įstaigos bendradarbiaus kovodamos su Europos Sąjungos finansiniams interesams kenkiančiais nusikaltimais;
56. pakartoja savo vertinimą dėl OLAF tyrimų svarbos ir jos vaidmens koordinuojant pastangas apsaugoti ES finansinius interesus ir kovoti su sukčiavimu;
57. primena, kad OLAF buvo įsteigta ne tik vidaus tyrimams, bet ir siekiant padėti valstybėms narėms atlikti išorės tyrimus; pabrėžia, kad įsteigus Europos prokuratūrą OLAF išliks vienintelė tarnyba, atsakinga už ES finansinių interesų apsaugą ES valstybėse narėse, kurios pasirinko neprisijungti prie Europos prokuratūros veiklos; primena, kad pagal subsidiarumo principą OLAF negali pradėti tyrimų tais atvejais, kai valstybės narės turi geresnes galimybes veikti, bet tai neužkerta kelio OLAF atlikti pasikartojančių atvejų, tendencijų ir modelių analizę, ir kad jos gebėjimas nustatyti šiuos reiškinius lėmė tvirtesnę bendradarbiavimą ir sėkmingus veiksmus;
58. yra tvirtai įsitikinęs, kad OLAF turi būti sustiprinta biudžeto priemonėmis ir personalu, kad galėtų visapusiškai vykdyti savo prevencijos ir tyrimo pareigas, visų pirma Europos prokuratūros veikloje nedalyvaujančiose valstybėse narėse; pabrėžia, jog svarbu užtikrinti, kad OLAF ir toliau būtų tvirta ir visu pajėgumu veikianti Europos prokuratūros partnerė; pabrėžia, kad būsimi OLAF ir Europos prokuratūros santykiai turėtų būti grindžiami glaudžiu bendradarbiavimu, veiksmingu keitimusi informacija ir papildomumu, kartu vengiant dubliavimosi ar kompetencijos konfliktų;
59. pakartoja, kad OLAF užduotis – padėti kurti ir plėtoti Sąjungos finansiniams interesams kenkiančio sukčiavimo, korupcijos ir kitų neteisėtų veikų prevencijos ir kovos su šiomis veikomis metodus; primena, kad vienas iš pagrindinių OLAF įgaliojimų elementų yra

skatinti ir koordinuoti su valstybėmis narėmis ir tarp jų keitimąsi veiklos patirtimi ir geriausios procedūrinės praktikos pavyzdžiais Sąjungos finansinių interesų apsaugos srityje; todėl apgailestauja dėl to, kad FIA ataskaitoje nėra pateiktas aiškus OLAF su išlaidomis susijusių tyrimų rezultatų vertinimas; prašo OLAF, remiantis savo vykdančių tyrimus įgytos patirties analize, pateikti valstybėms narėms ir Komisijai apčiuopiamas gaires ir patarimus;

60. atkreipia dėmesį į 2019 m. pasirašytą administracinį susitarimą dėl OLAF ir Europos Audito Rūmų keitimosi informacija ir bendradarbiavimo ir teigiamai vertina labiau struktūrizuotą Audito Rūmų ir OLAF bendradarbiavimą;
61. palankiai vertina OLAF ir teisėkūros institucijų susitarimą, glaudžiai bendradarbiaujant su Komisijos tarnybomis, įtraukti standartines nuostatas dėl Europos Sąjungos finansinių interesų apsaugos į visus po 2020 m. galiosiančius pagal sritį suderintus išlaidų programų teisės aktus;

Europos prokuratūra

62. teigiamai vertina tai, kad 2019 m. Laura Codruța Kovesi paskirta Europos vyriausiąja prokurore, ir tai, kad Europos prokuratūra darbą pradėjo 2021 m. birželio 1 d.; apgailestauja dėl to, kad data, nuo kurios turėjo pradėti veikti Europos prokuratūra, turėjo būti keletą kartų atidėta dėl finansinių ir žmogiškųjų išteklių trūkumo ir didelių vėlavimų skiriant Europos ir įgaliotuosius prokurorus keliose valstybėse narėse; prašo Komisijos padidinti Europos prokuratūros finansinius ir personalo išteklius, kad ji galėtų spręsti problemas, kilsiančias dėl išskirtinai didelio Ekonomikos gaivinimo fondo išlaidų;
63. pažymi, kad deleguotųjų prokurojų skyrimo procedūra buvo pradėta 2019 m. ir užbaigta 2020 m. – 2020 m. rugsėjo 28 d. 22 Europos prokurorai davė priesaiką Teisingumo Teisme; apgailestauja dėl to, kad trūksta Europos deleguotųjų prokurojų, visų pirma iš Slovėnijos, kuri atšaukė skyrimo procesą, taip pat dėl to, kad daugelyje kitų valstybių narių buvo labai vėluojama skirti deleguotuosius prokurorus; pažymi, kad vyriausioji prokurore L. Kovesi yra labai susirūpinusi dėl Slovėnijos rimto bendradarbiavimo akivaizdaus trūkumo, nes vėluojama įdarbinti jos įgaliotuosius prokurorus; primygtinai ragina Komisiją griežtai stebėti valstybės nares, kurios dar nepaskyrė savo Europos deleguotųjų prokurojų arba nepritaikė savo nacionalinės teisės aktų atsižvelgiant į Europos prokuratūros veikimą, ir, jei reikia, sustabdyti jų finansavimą pagal Finansinio reglamento 63 straipsnio 2 ir 8 dalis ir konkretiems sektoriams taikomas taisykles ir (arba) pradėti pažeidimo nagrinėjimo procedūras; pažymi, kad iki 2019 m. pabaigos 18 valstybių narių pranešė Komisijai, kad jos įtraukė FIA direktyvos nuostatas į nacionalinę teisę; ragina Komisiją padaryti viską, kas įmanoma, kad visos valstybės narės būtų skatinamos prisijungti prie Europos prokuratūros veiklos, ir primygtinai ragina penkias valstybes nares, kurios dar neprisijungė, nedelsiant tai padaryti;
64. primena, kad pagal Tarybos įgyvendinimo sprendimą (ES) 2018/1696 Europos prokurojų skyrimo atrankos komisija atlieka kandidatų vertinimą ir pateikia Tarybai jų eiliškumą, į kurį Taryba turi atsižvelgti, nors pagal įgyvendinimo sprendimą neprivalo jo laikytis; primena, kad Belgijos, Bulgarijos ir Portugalijos pasiūlytų kandidatų atveju Taryba nesilaikė atrankos komisijos pasirinktos pirmumo tvarkos; primena, kad 2020 m. liepos 27 d. Austrija, Estija, Liuksemburgas ir Nyderlandai paskelbė pareiškimą, kuriame pabrėžiama, kad „turi būti vengiama konfliktų tarp nacionalinių atrankos komisijų nustatyto eiliškumo ir Europos atrankos komisijos nustatyto

eiliškumo, nes tai gali pakenkti europiniam skyrimo procedūros aspektui“;

65. su dideliu susirūpinimu atkreipia dėmesį į tai, kad Malta negalėjo pateikti trijų tinkamų kandidatų į Europos prokurorų kolegijos narius, todėl vėluojama baigti sudaryti kolegiją; yra labai susirūpinęs dėl žiniasklaidos pranešimų apie tai, kad Portugalijos vyriausybė Tarybai pateikė neteisingą informaciją apie Europos atrankos komisijos sprendimu antroje vietoje buvusio kandidato užimamas pareigas ir patirtį, nes dėl to jis buvo galiausiai paskirtas Portugalijai atstovaujančiu Europos prokuroru; taip pat reiškia susirūpinimą dėl to, kad vienas iš nesėkmingų Belgijos kandidatų pateikė skundą dėl atrankos procedūros Teisingumo Teisme; apgailestauja dėl to, kad šie klausimai nustelbė Europos prokurorų kolegijos sudarymo procesą, ir ragina susijusias valstybes nares pateikti Parlamentui visą būtiną informaciją ir dokumentus, kad būtų galima visapusiškai įvertinti atrankos proceso teisėtumą;
66. primena, kad Europos ir deleguotieji prokurorai turi būti nepriklausomi ir bet koks įtarimas apie nacionalinės vyriausybės kišimąsi, siekiant naudoti kandidatui ir prieštaraujant Europos atrankos komisijos rekomendacijai, darytų didelį neigiamą poveikį Europos prokuratūros, kaip institucijos, reputacijai, sąžiningumui ir nepriklausomumui;

Kova su korupcija

67. teigiamai vertina tai, kad priimta Direktyva (ES) 2019/1937 (Informatorių apsaugos direktyva), ir atkreipia dėmesį į perkėlimo į nacionalinę teisę terminą – 2021 m. gruodžio 17 d.; ragina Komisiją atidžiai stebėti ir padėti valstybėms narėms užtikrinti, kad direktyva būtų visapusiškai, tinkamai ir laiku perkelta į nacionalinę teisę, ir pradėti vertinti, kaip valstybės narės ją įgyvendina pasibaigus perkėlimo terminui;
68. pabrėžia nepriklausomos žiniasklaidos ir tiriančiųjų žurnalistų svarbą ir pakartoja, kad reikia juos apsaugoti; ragina Komisiją numatyti rimtas teisinės apsaugos priemones, panašias į tas, kurios teikiamos informatoriams, ir sukurti išsamias nepriklausomos tiriamosios žurnalistikos apsaugos ir finansavimo priemones, įskaitant skubaus reagavimo mechanizmą, skirtą nelaimės ištiktiems žurnalistams, ir veiksmingus teisės aktus, siekiant kovoti su strateginiais ieškiniais dėl visuomenės dalyvavimo (SLAPP);
69. pabrėžia pažangos, padarytos Komisijos teisėkūros ir politikos iniciatyvų siekiant užkirsti kelią korupcijai ir kovoti su ja srityje, taip pat valstybių narių teisinės sistemos reguliarios stebėsenos bei vertinimo pagal naujai nustatytą teisinės valstybės principo taikymo ataskaitą svarbą; visgi dar kartą apgailestaudamas primena, kad Komisija jau nemano, jog būtina skelbti specialią kovos su korupcija ataskaitą, o nauja parengta teisinės valstybės principo taikymo ataskaita yra labai aprašomojo pobūdžio; ragina Komisiją papildyti šias ataskaitas pateikiant rekomendacijas dėl atvejų, kai nustatomi trūkumai;
70. yra labai susirūpinęs dėl 2020 m. teisinės valstybės principo taikymo ataskaitoje pateiktamų išvadų, nes jose pabrėžiamas susirūpinimas dėl korupcijos bylų, įskaitant aukšto lygio korupcijos bylas keliose valstybėse narėse, pvz., Bulgarijoje, Kroatijoje, Čekijoje, Vengrijoje, Maltoje ir Slovakijoje, tyrimo, baudžiamojo persekiojimo ir sprendimų priėmimo veiksmingumo; primygtinai pabrėžia, kad su aukšto lygio korupcija turi būti sistemingai kovojama imantis nuoseklių ir ryžtingų veiksmų, kad būtų galima inicijuoti nusikalstamų veikų tyrimus ir vykdyti baudžiamąjį persekiojimą tiriant korupcijos atvejus, susijusius su aukšto lygio pareigūnais arba jų tiesiogine

aplinka, tada, kai kyla rimtų įtarimų;

71. pabrėžia, kad institucijos, kurioms pavesta užtikrinti baudžiamosios teisės vykdymą, turi dirbti veiksmingai ir nešališkai ir turėtų turėti tinkamą finansavimą, žmogiškuosius išteklius, techninius pajėgumus ir specializuotų ekspertinių žinių, kad galėtų vykdyti savo užduotis;
72. pabrėžia, kad korupcijos ir sukčiavimo ryšys Europos Sąjungoje gali turėti neigiamą poveikį ES biudžetui; ragina Komisiją apsvarstyti galimybę Europos Sąjungoje sukurti korupcijos prevencijos institucijų tinklą;
73. teigiamai vertina Sąjungos stebėtojos vaidmenį Kovos su korupcija valstybių grupėje (GRECO), tačiau pakartoja savo rekomendaciją, kad ES turėtų tapti nare; visapusiškai pritaria 2019 m. gruodžio mėn. Stokholmo deklaracijai, kurioje Europos sprendimus priimančys asmenys raginami ryžtingiau kovoti su korupcija;
74. pažymi, kad tinkamas teisinis pagrindas ES tapti visateise GRECO nare yra SESV 83 straipsnis kartu su SESV 218 straipsniu; pažymi, kad norint tapti visateise GRECO nare reikėtų Europos Tarybos Ministrų Komiteto kvietimo ir sudaryti Europos Tarybos ir ES susitarimą dėl narystės tvarkos; pažymi, kad SESV 218 straipsnyje nustatyta tarptautinių susitarimų sudarymo sprendimų priėmimo procedūra, pagal kurią Taryba, remdamasi Komisijos rekomendacija, turėtų įgalioti Komisiją derėtis su Europos Taryba dėl narystės GRECO sistemoje tvarkos ir prašyti Parlamento pritarimo, tada Taryba gali priimti galutinį sprendimą sudaryti susitarimą;
75. pažymi, kad visateisės ES narystės GRECO atveju valstybių grupė gali stebėti ir vertinti ES institucijas; pabrėžia, kad GRECO vertinimo sistemoje turėtų būti atsižvelgiama į ypatingą ES, kaip Sąjungos, pobūdį, grindžiamą kompetencijos suteikimo principu, jos institucijų pobūdį ir ES teisės ypatumus; pabrėžia, kad ES teisės ir pareigos GRECO sistemoje ir praktinė jos, kaip atskiro juridinio asmens kartu su visomis jos valstybėmis narėmis, narystės tvarka turėtų būti iš anksto paaiškintos susitarime dėl narystės tvarkos;
76. pažymi, kad 2019 m. valstybės narės pranešė apie aštuonias teisėkūros, organizacinio ir administracinio pobūdžio priemones skaidrumo didinimo, kovos su korupcija ir interesų konfliktų prevencijos vykdant viešuosius pirkimus srityje;
77. pakartoja savo raginimą Komisijai sukurti ES institucijoms skirtą korupcijos vidaus vertinimo mechanizmą;
78. yra susirūpinęs dėl to, kad Čekijos vyriausiasis prokuroras kaip vieną jo neseniai įvykusio atsistatydinimo priežasčių nurodo nuolatinį teisingumo ministro spaudimą; prašo Komisijos ištirti Čekijos teismų sistemos pažeidžiamumą ir atidžiai išnagrinėti, ar kitos bylos, susijusios su Čekijos vyriausybės nariais, buvo atsiimtose arba anksčiau laiko užbaigtos dėl spaudimo ar nepagrįsto kišimosi; ragina Komisiją taip pat atlikti tokią analizę visų kitų valstybių narių atžvilgiu ir nuolat informuoti Parlamentą apie nustatytus faktus ir išvadas;

Rekomendacijos

79. pakartoja savo raginimą Komisijai sukurti skaitmeninę ir sąveikią bendrą sistemą, kurią taikant iš valstybių narių būtų renkami palyginami duomenys apie pažeidimus ir sukčiavimo atvejus, siekiant standartizuoti ataskaitų teikimo procesą ir užtikrinti

teikiamų duomenų kokybę bei palyginamumą; pabrėžia, kad svarbu suderinti apibrėžtis siekiant gauti palyginamus duomenis visoje ES;

80. ragina Komisiją užtikrinti visapusišką duomenų, kuriuos valstybės narės teikia Pažeidimų valdymo sistemai, skaidrumą ir kokybę; primygtinai ragina valstybes nares laiku pateikti išsamius duomenis; ragina Komisiją ir valstybes nares susieti Pažeidimų valdymo sistemą su sistemomis EDES ir ARACHNE ir suteikti prieigą prie jos visoms valstybėms narėms ir Komisijai;
81. mano, kad valstybės narės turi glaudžiau bendradarbiauti keisdamosi informacija, kad pagerintų duomenų rinkimą ir padidintų patikrų veiksmingumą;
82. pabrėžia, kad EDES, kaip ES juodasis sąrašas, turi didžiulį potencialą signalizuoti apie žmones ir įmones, kurie netinkamai naudoja ES lėšas; be to, atkreipia dėmesį į 2020 m. gegužės 13 d. Bendrojo Teismo sprendimą byloje T-290/18 (*Agmin Italy SpA / Komisija*), kuriame Teisingumo Teismas patvirtino, kad atitinkami komisijos ir leidimus suteikiančių pareigūnų vaidmenys galioja ir kad per komisijos vadovaujamą rungimosi principu grindžiamą procedūrą buvo visapusiškai paisyta susijusio subjekto teisės būti išklaustam; ragina Komisiją į savo pasiūlymą dėl Finansinio reglamento peržiūros įtraukti EDES taikymą ir lėšoms, kurioms taikomas pasidalijamasis valdymas; prašo Komisijos šios sistemos veikimui užtikrinti skirti reikiamus finansinius ir personalo išteklius, kad ji galėtų veikti visu pajėgumu;
83. apgailestauja dėl to, kad yra daugiau kaip 290 BŽŪP ir Sanglaudos fondų stebėsenos ir ataskaitų teikimo sistemų, todėl neįmanoma patikrinti galutinių šių lėšų gavėjų ir veiksmingai užkirsti kelią sukčiavimui ir korupcijai bei tokius atvejus tirti; ragina Komisiją ir valstybes nares sukurti suderintą arba suvienodintą ataskaitų teikimo sistemą, kurioje būtų laiku pateikiami tikslius duomenys, kad būtų galima ištaisyti minėtą padėtį;
84. primena, kad kovojant su korupcija ir organizuotu nusikalstamumu, įskaitant mafijos tipo nusikalstamumu, reikia užtikrinti ryžtingesnį ir veiksmingesnį atsaką bei koordinavimą tiek ES, tiek nacionaliniu lygmeniu, ypač daug dėmesio skiriant tarptautiniams ir tarpvalstybiniais aspektams, kad būtų kovojama su nuolatinio sukčiautojų gebėjimu prisitaikyti prie naujų technologijų ir scenarijų; pabrėžia, kad tai būtų galima pasiekti naudojant dirbtinio intelekto, duomenų gavybos ir kitas atitinkamas skaitmenines priemones ir kartu užtikrinant asmens duomenų apsaugą;
85. pabrėžia ypatingą ES ir nacionalinių kovos su sukčiavimu institucijų ir įstaigų svarbą, atsižvelgiant į didesnius ES išteklius, skiriamus pagal Ekonomikos gaivinimo ir atsparumo didinimo priemonę; primena, kad svarbu remti ir stiprinti ES institucijų, Europos prokuratūros, OLAF ir ES agentūrų, visų pirma Europolo ir Eurojusto, taip pat nacionalinių valdžios institucijų bendradarbiavimą, kad būtų veiksmingiau nustatyti sukčiavimo ir korupcijos atvejai bei su jais kovojama, kartu užtikrinti, kad vaidmenys nesidubliuotų, ir skatinti keitimąsi informacija; pakartoja savo raginimą būsimuose biudžetuose užtikrinti didesnius ir tinkamesnius išteklius Europos prokuratūrai, OLAF ir atitinkamoms ES agentūroms; pakartoja savo prašymą, kad Europos prokuratūra galėtų 2021 m. biudžete numatytus finansinius išteklius panaudoti papildomų darbuotojų įdarbinimui, be kita ko, turint mintyje padidėjusį darbo krūvį priėmus naują ilgalaikį ES biudžetą, priemonę „Next Generation EU“ ir kitus su didelėmis išlaidomis susijusius projektus;

86. pabrėžia kompetentingų institucijų struktūrizuoto keitimosi informacija svarbą siekiant atlikti sandorių tarp dviejų ar daugiau valstybių narių apskaitos įrašų kryžminę patikrą, kad būtų užkirstas kelias tarpvalstybiniam sukčiavimui, susijusiam su struktūriniais ir investicijų fondais; pakartoja savo prašymą Komisijai į jos darbo programą įtraukti pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto – horizontalaus reglamento dėl savitarpio administracinės pagalbos ES išlaidų srityje; pabrėžia, kad šis keitimasis informacija turėtų vykti skaitmeniniu būdu ir naudojant sąveikias arba bendras IT sistemas ir priemones, kad būtų lengviau laiku ir veiksmingiau bendradarbiauti;
87. apgailestauja dėl to, kad tik 13 valstybių narių, atlikdamos rizikos analizes, naudojami priemonė ARACHNE; dar kartą pabrėžia, kokia svarbi ši priemonė ir IT sistemų ir duomenų bazių sąveikumas siekiant atlikti sukčiavimo rizikos analizę ir nustatyti sukčiavimo atvejus; dar kartą ragina Komisiją ir, visų pirma, valstybes nares Taryboje pritarti Parlamento pozicijai dėl privalomo priemonės ARACHNE naudojimo; ragina valstybes nares užtikrinti, kad sistemos būtų laiku teikiami patikimi duomenys; mano, kad Komisija, Audito Rūmai, Europos prokuratūra ir OLAF turi turėti prieigą prie šių duomenų;
88. pažymi, kad 16 valstybių narių, naudodamosi IT priemonėmis, sustiprino rizikos analizę, padedančią nustatyti sukčiavimą ir pažeidimus; ragina Komisiją sudaryti palankesnes sąlygas šioms valstybėms ir valstybėms narėms, neturinčioms patirties, keistis gerąja patirtimi;
89. susirūpinęs pažymi, kad FIA ataskaitoje nepateikta jokios informacijos apie interesų konfliktų atvejų analizę, nepaisant 2018 m. priimtos naujos Finansinio reglamento nuostatos aktualumo ir gerai žinomos šio reiškinio svarbos bei poveikio; ragina Komisiją kitoje FIA ataskaitoje pašalinti šį trūkumą ir daugiau dėmesio skirti sukčiavimui viešųjų pirkimų srityje;
90. pabrėžia, kad, siekdama veiksmingai kovoti su korupcija ir apsaugoti ES finansinius interesus, Komisija turėtų laikytis holistinio, nuoseklaus ir sistemingo požiūrio, t. y. parengti geresnes taisykles dėl skaidrumo, nesuderinamumo ir interesų konfliktų, vidaus kontrolės mechanizmus, neteisėtus lobizmo ir „sukamųjų durų“ reiškinio scenarijus, nes jie gali pakenkti institucijų ir interesų atstovų santykiams;
91. ragina Komisiją išnagrinėti naujus būdus, kaip būtų galima dalytis FIA ataskaita ir ją analizuoti kartu su kitais informacijos šaltiniais ir metinėmis ataskaitomis, pvz., teisinės valstybės principo taikymo ataskaita, be kita ko, tuo tikslu vykdant sustiprintą Europolo, Eurojusto ir Europos prokuratūros dialogą, siekiant padėti nustatyti tendencijas sukčiavimu laikomų ir sukčiavimu nelaikomų pažeidimų srityje ir trūkumus ir perteikti naudingą įgytą patirtį, kad visi suinteresuotieji subjektai galėtų pagerinti apsaugos nuo sukčiavimo priemonių priėmimo procesą;
92. palankiai vertina 2019 m. OLAF surengtus renginius, konkrečiai skirtus suteikti paramą ES nepriklausančioms šalims; primygtinai ragina Komisiją, OLAF ir visas kitas ES institucijas ir įstaigas, kurioms pavesta saugoti Sąjungos finansinius interesus, aktyviai dalyvauti ir bendradarbiauti su šalių kandidačių, potencialių šalių kandidačių ir Rytų partnerystės šalių valdžios institucijomis partnerėmis, skatinant priemones, skirtas galimų sukčiavimo atvejų klausimams veiksmingai spręsti; ragina Komisiją sukurti konkrečius ir reguliarius mechanizmus, skirtus veiksmingai užkirsti kelią sukčiavimui naudojant ES lėšas šiose valstybėse ir su juo kovoti;

93. apgailestauja dėl to, kad Parlamentas turėjo ne kartą atkreipti dėmesį į rekomendacijas ir negavo jokio aiškaus Komisijos atsakymo; apgailestaudamas pažymi, kad Komisija nesiėmė jokių konkrečių veiksmų ar priemonių dėl kai kurių pastabų ir rekomendacijų; prašo Komisijos pateikti Parlamentui aiškų paaiškinimą, kai ji nusprendžia nesivadovauti viena iš jo rekomendacijų;

o

o o

94. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai ir Komisijai.